

[Fogh Rasmussen]

samt en forhøjelse af arbejdsgiverafgifterne med 2,4 mia kr.

Samlet vil socialdemokratiets ændringsforslag medføre en forringelse af betalingsbalancen i 1986 med over 1 mia kr. Forværringen forøges i løbet af 3-4 år til op mod 3 mia kr.

Det er hyklerisk, at socialdemokratiet på den ene side kritiserer regeringen for at være for passiv over for underskuddet på betalingsbalancen og på den anden side selv stiller forslag, der forringer betalingsbalancen. Hykleriet forstærkes, når socialdemokratiet desuden afviser regeringens justering af den økonomiske politik. Denne justering går netop ud på at forbedre betalingsbalancen, men også dette siger socialdemokratiet nej til.

Vi må spørge: hvad er egentlig socialdemokratiets alternativ? Hvad er det, socialdemokratiet vil? Der er ingen sammenhæng i socialdemokratiets økonomiske politik, som den kommer til udtryk gennem socialdemokratiets ændringsforslag til finanslovsforslaget.

SFs ændringsforslag er et kapitel helt for sig. For overhovedet at bedømme virkningerne af SFs politik har det under finansudvalgets arbejde været nødvendigt at beregne SFs finanspolitik minus SFs forsvars- og udenrigspolitik.

Hvis vi ser på SFs finanspolitik minus forsvars- og udenrigspolitik, vil SF øge de offentlige udgifter med 9,3 mia kr., og samtidig vil SF øge skattetrykket med 10 mia kr. Det er da reel snak: SF vil udvide den offentlige sektor og vil langsomt kvæle den private sektor. Vi må fra venstres side klart tage afstand fra en sådan gennemført socialistisk politik.

SFs finanspolitik vil medføre en stigning i arbejdsløsheden. Jeg bemærkede godt meningsudvekslingen mellem hr. Collet og hr. Jes Lunde før, men det forandrer ikke den kendsgerning, at hr. Collet har ret i, at SFs forslag indebærer en permanent reduktion af arbejdsstyrken med 10.000; der er simpelt hen 10.000 mennesker, der flyttes over i en anden sektor, og på den måde undgår SF, at de bliver kaldt arbejdsløse. Men det forandrer jo ikke ved den kendsgerning, at de er blevet arbejdsløse. SFs finanspolitik vil medføre en stigning i arbejdsløsheden, det fremgår klart af beregninger fra finansministeriet, og det er også oplagt, at det vil gå sådan, for SF har jo været så omhyggelig med at skaffe

merindtægter til at finansiere sine egne merudgifter, at der ifølge SFs forslag er tale om en kolossal finanspolitisk stramning.

Vi må fra venstres side tage afstand fra en så lønmodtagerfjendsk politik som den, SF her har lagt op til.

De frie demokrater har fremsat forslag om at bruge opsparingen i Lønmodtagernes Dyr-tidsfond til at lette indkomstskatten i 1986 med. Vi er imod det forslag. Det vil øge forbruget og forringe betalingsbalancen. Jeg vil gerne sige, at vi i venstre er tilhængere af at give den enkelte lønmodtager frihed til selv at forvalte pengene i Lønmodtagernes Dyr-tidsfond, men de skal forblive som opsparing. De frie demokraters forslag synes vi er uansvarligt i den nuværende økonomiske situation.

Fremskridtspartiets ændringsforslag til finanslovsforslaget er præget af nogle store armbevægelser. Der er tale om politiske markeringer uden en realistisk baggrund.

Det samme må vi sige om VS' ændringsforslag. Jeg har dog især hæftet mig ved ændringsforslag nr. 466, hvor hr. Tinning og hr. Lenger foreslår afsat 25 mill. kr. til udsætning af fiskeyngel. Det fremgår ikke, om hele VS står bag dette ændringsforslag. Da ændringsforslaget er fremkommet på særskilt blad, er det vel mest sandsynligt, at det ikke er et samlet VS, der står bag det. Denne antagelse styrkes af det forhold, at fru Anne Grete Holmsgård den 15. november 1985 under debatten om fisketegn afslørede, at der i VS i denne sag eksisterer to fraktioner: to stålfaste principryttere og tre principløse pragmatikere. De principløse går ind for fisketegn og vil hente pengene til fiskeyngel ad den vej. De stålfaste vil derimod hævde alle mænds og kvinders ret til frit fiskeri og vil i stedet betale fiskeyngelen over statskassen. Nu spørger jeg så: er det virkelig rimeligt, at denne dybt principielle uenighed i VS skal koste samfundet 25 mill. kr.? Vi må på den baggrund fra venstres side tage klar afstand fra forslaget fra hr. Lenger og hr. Tinning.

Jeg skal afslutningsvis takke finansudvalgets sekretariat for et som sædvanlig godt og dygtigt arbejde i forbindelse med færdiggørelsen af finanslovsforslaget og samtidig for en ordens skyld meddele, at venstre naturligvis kan stemme for finanslovsforslaget, når det kommer til endelig afstemning i morgen.